

המקום. אבני המקום שנים עשר הו, ומאן
דחדי לכלה, חדי לעולימתהא, (דף רע"ח ע"א)
ועולימתן שנים עשר הו. וכלא איהו רזא
דשנה. בגין כן אצטריך לחתן למחדי
באתתיה שנה אחת.

והא אוקימנא, דחדוה דא, לאו דיליה היא,
אלא דילה. דכתיב ושמח את אשתו.
וישמח את אשתו לא כתיב, אלא ושמח,
יחדי לכלה. כגוונא דא, לאו חדו לכלה, בר
כגופא ותקוניהא. ומאן חדי לון. צדיק. ועל
דא נקי יהיה לביתו. נקי, דלא יעמול במלי
דעלמא, דיהא ביה רעוא למחדי לה. נקי
מכלא. נקי למסין ולארגונין וגילגלתין. נקי
דלא יפוק לחילא לאגחא קרבא. לאשתכחא
חדוה עילא ותתא, ולאשתערא חדוה לעילא.
זכאין עמא קדישא, דמאריהון חדי בהון,
זכאין אינון כהאי עלמא, וזכאין אינון
בעלמא דאתי.

ביומו תתן שכרו וגו'. (דברים כד) פתח רעיא
מהימנא ואמר, פקודא בתר דא, לתת
שכר שכיר בזמנו. הדא הוא דכתיב, ביומו
תתן שכרו ולא תבא עליו השמש. מארי
מתיבתאן עלאי ותתאי, שמעו. מטטרוך איהו
שכר שכיר, מח"י עלמין, שליח דיליה,
לקבלא ח"י ברכאן דצלותא, בכל יומא, תלת
זמנין. ובגין דא, ביומו תתן שכרו, דא
צלותא דשחרית. ולא תבא עליו השמש, דא
צלותא דמנחה, דאי עבר יומו, בטל קרבנו.
פי עני הוא (דצדיק) ודאי, עני הוא בגלותא, לית
ליה מדיליה, אלא מאי דיהבינן ליה
בצלותא, בגין דא צלותא תפלה דיליה, (תהלים
קב) תפלה לעני כי יעטוף, בעטיפת ציצית,
תפלה דיד איהי.

כמו שלמעלה. ועל זה כתוב
ביצקב (בראשית כח) ויזקח מאבני
המקום. אבני המקום היו שנים
עשרה, ומי ששמח כלה
משמח את עלמותיה, ועלמותיה
היו שנים עשרה. והכל הוא סוד
של שנה. לכן צריך חתן לשמח
באשתו שנה אחת.

והרי באר, שחדוה זו אינה
שלו, אלא שלה, שכתוב ושמח
את אשתו. וישמח את אשתו לא
כתוב, אלא ושמח, ישמח את
הכלה. כמו זה אין שמחה לכלה
אלא בגופה ותקוניה. ומי
משמח אותם? צדיק. ועל זה נקי
יהיה לביתו. נקי, שלא יעמל
בדברי העולם, שיהיה בו רצון
לשמח אותה. נקי מהכל. נקי
ממסים ומארגוניות וממס
גלגלת. נקי, שלא יצא לצבא
להלחם בקרבות. להמצא חדוה
מעלה ומטה, ולעורר חדוה
למעלה. אשרי העם הקדוש
שרבונם שמח בהם. אשריהם
בעולם הזה, ואשריהם בעולם
הבא.

ביומו תתן שכרו וגו' (דברים כד).
פתח רועה הנאמן ואמר, מצוה
אחר זו לתת שכר שכיר בזמנו.
זהו שכתוב ביומו תתן שכרו
ולא תבא עליו השמש. בעלי
הישיבות עליונים ותחתונים
שמעו, מטטרוך הוא שכר שכיר
מח"י העולמים, שליח שלו,
כנגד ח"י ברכות התפלה בכל
יום שלש פעמים. ולכן ביומו
תתן שכרו - זו תפלת שחרית.
ולא תבא עליו השמש - זו
תפלת מנחה, שאם עבר יומו,
בטל קרבנו. פי עני הוא (של צדיק)
ודאי. עני הוא בגלות. אין לו
משלו אלא מה שנותנים לו
בתפלה, משום זה תפלה היא
תפלה שלו, (תהלים קב) תפלה לעני
כי יעטף, בעטיפת ציצית, תפלה
של יד היא.